

St
nia
D

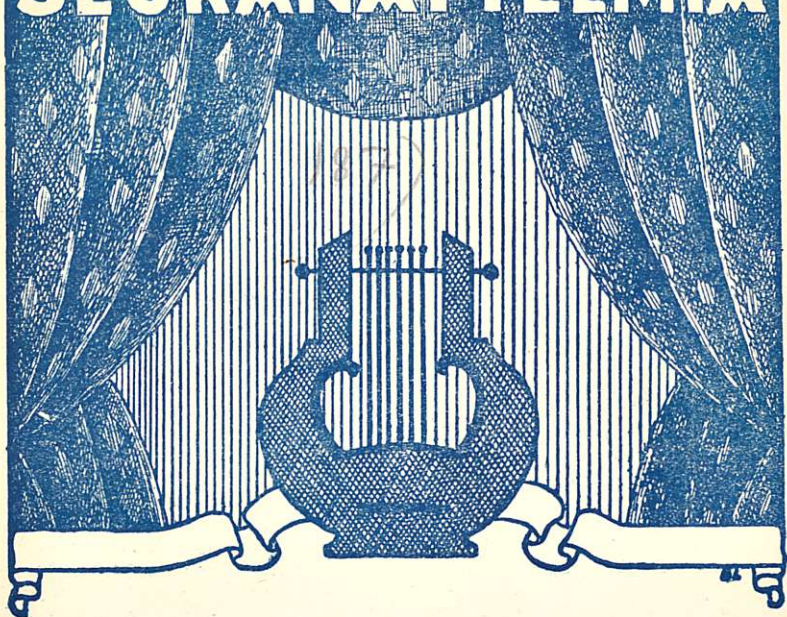

107

SEURANÄYTELMÄ

✓
294

SANTERI RISSANEN

HEVOSNIMI

YKSINÄYTÖKSINEN ILVEILY

Arvi A. Karisto Osakeyhtiö

4. *Tanner*, Pestuupäivä Rannanpäässä. 1-n., 10 h. 4. painos. 1: 50.
 5. *Kemppainen*, Ei sovintoa ennen uhria. 2-n., 10 h. 4. p. 2 mk.
 7. *Rissanen*, Iimäellä, 1-n., laulunsek., 7 h. 5. painos. 4 mk.
 13. *Walakorpi*, Juhannus-iltana. 1-n., 10 h. 3. painos. 1: 50.
 16. *Korhos-Heikki*, Nuottanuoticiilla. 1-n., 7 h. 3. painos. 1: 50.
 17. *Tanner*, Rikkaus ja rakkaus. 2-n., 8 henk. 4. painos. 3 mk.
 18. *Walakorpi*, Herra koulumestari. 1-n. huvinäyt., 3 h. 3. p. 1: 50.
 20. *Walakorpi*, Mestarin rakkausseikkailut. 2-n. ilv., 5 h. 3. p. 2 mk.
 21. *Korhos-Heikki*, Rukkasat. 1-n. huvinäyt., 7 h. 3. painos. 1: 50.
 22. *Ranta*, Metsän povessa. 1-n. kansannäyt., 6 h. 3. painos. 2: 50.
 23. *Suru*, Hakalan rahat. 2-n. kansannäyt., 9 h. 3. painos. 2 mk.
 24. *Walakorpi*, Kaksi mestaria, 1-n., 4 h. 3. painos. 1: 50.
 26. *Walakorpi*, Torpparit. 3-n. näytelmä, 7 h. 3. painos. 3 mk.
 37. *Tanner*, Laittomuuden aikana. 4-n., 10 henk. 3. painos. 4 mk.
 38. *Jakku*, Syiden kirous. 3-n. murhenäyt., 11 h. 5. painos. 7 mk.
 39. *A. T.*, Aili. 2-n. kansannäyt., 8 h. 3. painos. 1: 50.
 41. *Jakku*, *Evald*, Kilpakosijat. 2-n. pila, 6 h. 5. painos. 3 mk.
 45. *Veijon-Veikko*, Hetken lapsi. 3-n., 8 h. 5. painos. 4 mk.
 46. *Jakku*, Suuria tuumia. 1-n. huvinäyt., 6 h. 3. painos. 1: 50.
 48. *Hasti*, Yksimieliset. 2-n. kansankuv., 5 h. 2. painos. 3 mk.
 51. *Tanner*, Noidan kosto. 3-n. huvinäyt., 11 h. 4. painos. 8 mk.
 53. *Jakku*, *Evald*, Murtovaaralaiset. 3-n. kansann., 8 h. 4. p. 4 mk.
 54. *Veijon-Veikko*, Kosimassa. 1-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 3 mk.
 55. *Walakorpi*, Kuolema. 1-n. elämänkuv., 4 h. 2. painos. 2 mk.
 62. *Leino*, Kun agronomi saapui. 1-n. huvinäyt., 9 h. 2. p. 1: 50.
 72. *Wuori*, Naimiskauppa. 1-n. huvinäyt., 5 henk. 3. painos. 4 mk.
 73. *Wuori*, Seinä väliä. 1-n. huvinäyt., 4 henk. 3. painos. 4 mk.
 80. *Tähtelä*, Mustalaisen kosto. 3-n. kansannäyt., 4 h. 4. pain. 5 mk.
 85. *Korpikivi*, Saiturin perintö. 1-n. kansannäyt., 5 h. 2. p. 1: 50.
 93. *Velho*, Kun rouva ei ole kotona. 1-n. huvin., 4 h. 2. p. 3 mk.
 94. *Mannermaa*, Kultainen sydän. 2-n. huvin., 5 h. 3. painos. 3 mk.
 100. *Walakorpi*, Harha-askeleita. 1-n. näyt., 5 h. 3. p. 4 mk.
 105. *Vallinmäki*, Kylänkellot. 1-n. huvinäyt., 4 h. 3. painos. 3 mk.
 106. *Mustamaa*, Salapolttajat. 3-n. kansann., 11 h. 2. painos. 2 mk.
 107. *Halonen*, Osuuspäivillä. 1-n. huvinäyt., 8 h. 2. painos. 2 mk.
 109. *Aronen*, Mätäkoussa. 1-n. ilveily, 9 h. 2. painos. 2 mk.
 110. *Salmelainen*, Porrassalmella. 1-n. kansannäyt., 8 h. 3. p. 3 mk.
 111. *Lähteenpuro*, Onnenpotkaus. 3-n. huvin., 12 h. 3. p. 6 mk.
 112. *Viiri*, Valoa kohti. 2-n. palkittu näyt., 12 h. 2. painos. 3 mk.
 115. *Walakorpi*, Väkeviä voimia. 2-n., 8 h. 2. painos. 2 mk.
 117. *Akkanen*, Kun naiset pelkäävät. 1-n. huvinäyt., 7 h. 3. p. 3 mk.
 121. *Santavuori*, Torpantyttö. 2-n. kansannäyt., 7 h. 3. painos. 3 mk.
 124. *Eerola*, »Hieno käytös». 2-n. huvinäyt., 9 h. 3. painos. 4 mk.
 126. *Wuori*, Kiusankappale. 1-näyt. ilveily, 3 henk. 2. painos. 4 mk.
 127. *Heilala*, Tulisessa tuskassa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 2. p. 3 mk.
 128. *Alpi*, Käärme. 1-näyt. pila, 4 h. 2. painos. 4 mk.
 131. *Ruoholampi*, Rakkauden vuoksi. 1-näyt., 6 h. 3. painos. 5 mk.
 133. *Vuorisalo*, Kun rouvat epäilevät. 3-n. huvin., 8 h. 2. p. 4 mk.
 134. *Lassila*, Kun lesket lempivät. 4-n. huvin., 8 h. 3. p. 4 mk.
 144. *Häger*, Herrastapoja oppimassa. 2-n. huvin., 5 h. 3. p. 6 mk.
 145. *Korhos-Heikki*, Muuttohommissa. 1-n. seikkailu. 6 h. 1: 50.
 147. *Akkanen*, Nikoteemuksen kosijat. 2-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 6 mk.
 150. *Toivonen*, Vehkeitten loppu. 1-n. huvinäyt., 5 h. 2. p. 3 mk.
 153. *Lassila*, Kun ruusut kukkivat. 3-n. huvin., 11 h. 2. p. 4 mk.
 154. *Wuori*, Ihmisten tähden. 3-näyt., 12 henk. 2. painos. 7 mk.
 157. *Alpi*, Kesävieraat. 2-n. huvinäyt., 7 h. 2. painos. 5 mk.

HEVOSNIMI

SANTERI RISSASELTA ON ILMESTYNYT

SAVOLAISJUTTUJA

Kirj. SAV'OJAN SAMPPA. 2. painos. 3 mk.

UUSIA SAVOLAISJUTTUJA

Kirj. SAV'OJAN SAMPPA. 2. painos. 3 mk.

VIIS MELEKEETÄ PUHHEENPALLOO SELEKEETÄ
SAVVOO

Kirj. SAV'OJAN SAMPPA. 5 mk.

IIMÄELLÄ

Yksinäytöksinen kansankuvaus. 5. painos. 4 mk.

ENTISTÄ JA NYKYISTÄ

Yksinäytöksinen näyttämökohtaus. 1 mk.

PUHETTAKO PARANTELEMAAN?

Yksinäytöksinen näyttämökohtaus. 3 mk.

SUKU SUOMALAISEKSI!

Yksinäytöksinen näyttämökohtaus. 3 mk.

MEIDÄN KYLÄN UKKOJA JA AKKOJA

Savolaiskuvauksia. 10 mk.

NIKKINEN NYRKKEILEE

Sanomalehtineekerin näperryksiä. 12 mk.

UKOSTA, AKASTA JA KAHDESTA KISSANPOJASTA

Kesäinen kertomus. 15 mk.

SANTERI RISSANEN

H E V O S N I M I

YKSINÄYTÖKSINEN ILVEILY

1927

ARVI A. KARISTO OSAKEYHTIÖ

SEURANÄYTELMIÄ on laajin ja enimmin käytetty näytelmäsarja maassamme. Kaikille näytelmäesitysten toimihenkilöille on tarpeellista tutustua sarjan edustamaan suureen valikoimaan; sen esittelee yksityiskohtaisesti erityinen NÄYTELMÄOPAS, joka on saatavana ilmaiseksi kirjakaupoista ja kustantajalta. Tässä selityskirjasessa selostetaan myös sarjaa »*Huviohjelmien avuksi*», joka tarjoaa monenlaatuista pikkuohjelmaa iltamatilaisuuksiin, ja erityisesti nuorisonjuhlien tarpeisiin toimitettu on sarja NUORTEN NÄYTELMIÄ.

HENKILÖT:

Kauppias.

Rouva.

Neiti.

Ylioppilas.

Tohtori.

Pehtori.

Sisäkkö.

Pikku poika.

Pikku tyttö.

Tapaus maalaiskylässä nykyisin. — Aiheena käytetty erästä Tshehovin novellia.

Esittämisoikeuden saa lunastamalla 6 kpl. tätä kirjaa.

Sali kauppiaan kodissa. Taustalla ovi eteiseen, vasemmalla sisähuoneisiin ja oikealla kauppiaan kamariin. Ikkuna. Kalustus on satunnaisessa epäjärjestyksessä. Pöydällä, jonka liina on valahtanut toiselle laidalle, parvi erikokoisia pulloja, kulhoja, rasioita, kuppeja, laseja, lautasia, lusikoita y. m. Tuoleilla pumpulia, kääreitä, huiveja ja lääkepusseja.

KAUPPIAS

on hirveässä hammastaudissa. Toinen poski pöhtönyt ja koko naama tuskanrypyissä. Katse kärsivän kiihtynyt, eleet hermostuneita ja liikunta kulmikasta. Kasvojen kellervä väri, punertavat silmäluomet, huolimaton asu ja yleinen väsähdys todistavat monista unettomista öistä. Kipu ei suokaan hänelle hetkisenkään rauhaa: hän asotelee lakkaamatta edestakaisin, heiluttelee päätänsä, hieroskelee poskeaan ja vaihtuu nopeasti mielialasta toiseen. Kun hän yrittää levähtääseen istahtaa, ponnauttaa kipu hänet taas samassa seisoalleen. Surullista naurettavuutta täydentää

vielä kookas, pään ympäri kääritty ja päälle suurella solmulla kiinnitetty villahuivi.

ROUVA

on väsynyt ja hermostunut jo hänkin, mutta kokee olla kaikessa miehelleen auliisti apuna. Hääräilee lakkaamatta tämän kintereillä, rohkaisten tai rauhoitellen. Kun miehen silmä välttää, huokaisee hän raskaasti ja vääntelelee käsiään. Esittelee milloin mitäkin jo koeteltua keinoa. Hänen lääketieteelliset taitonsa ovat nyt lopussa, ja eräänlainen hätääntynyt neuvottomuus panee hänet kääntymään jokaiseen katseen ja elein mahdollista apua anomaan.

SISÄKKÖ,

turpea ja typerännäköinen maalaistyttö, seisoo hölmistyneenä taustaovella vuoroin kumpaakin isäntäväestään pälyillen. Hänellä on riippuvassa kädessään pesukannu ja olkapäällään iso kasa pyyhinliinoja.

ROUVA.

Tuo hermostuttavan hirveän kamalan kiusallinen hammastauti! Jos sittenkin soittaisimme tohtorille, Tuomas? Ehkä hän ottaisi tuon halpamaisen hampaasi hyvinkin helposti ja tuskattomasti?

KAUPPIAS.

Ääh, puh! En kestä enää murtosekuntiakaan! Kuuletteko, en tuhannen vietävää miljoonasosaa silmänräpäystä! Minä kuolen näinä minuutteina ja viekää minut sitten ja kuopatkaa vaikka (*polkee jalkaansa*) järveen, puh! (*Pisteliäästi puolisolleen.*) Helposti ja kivuttomasti — puh! Sitä siunattua naisväen järkivähäistä! (*Äkeästi.*) Ihmisten hampaita ei vedetä kuin kelloja. (*Kiihtyen.*) Eivätkä lääkärit ole mitään pumpulikätisiä laupeudensisaria, huh, huh! (*Tuskan vallassa.*) Eee — eh, puh! He halkovat ensin ihmisten ikenet, leikkaavat lihan, (*kiihtyneenä, jalkaa polkien*) repivät, riuhtovat, ruhjovat, rusentavat — —

ROUVA.

Minähän vain arvelin, Tuomas kulta —

KAUPPIAS.

— — pirstovat, pistävät, penkovat, poraavat, peukaloivat, niin että — puh! Eivätkä he saa niitä irti sittenkään. Kuuletko: eivät sittenkään, milloinkaan, mitenkään ja missään tapauksessa —! (*Hiljaa valitellen.*) Heistä ei yleensä ole mi-hin-kään!

ROUVA.

Kokeeksihan minä vain, Tuomas —

KAUPPIAS

(*synkästi*). Minä en ole mikään — ääh, puh — koekaniini. (*Väsyneesti.*) Minä olen vain mennyt mies, kuollut olevaisuuden ajastaikaisuudesta, kaikkien keinojen ja ihmisällyn avuliaisuuden ulkopuolella, ja (*äkkiä*) nyt se alkaa taas jomottaa. (*Kiihtyen.*) Mutta ettekö te, hyvät ihmiset, keksi nyt enää mitään, jota ei jo ennen ole keksitty — ette mitään, jota minä jo en olisi koettanut? (*Raivostuneena.*) No, liikkukaahan nyt edes, tehkää jotakin, yrittäkää, toimikaa — puh, puh! — Tehän seisotte siinä kuin — — huh, huh — kuin siipirikot kamelit — —

ROUVA

(*hätäntyneenä*). Koettaisitkohan sinä vielä — niin, hyvä Jumala, mitähän sinä vielä koettaisitkaan? (*Sisäkölle.*) Kun keksisimme tuolle halpamieliselle hampaalle jotakin. Mutta kun emme edes tiedä, sietääkö se kylmää vai kuumaa, vaiko ehkä kumpaakin.

SISÄKKÖ

(*niiaa*). Niin.

KAUPPIAS

(*synkästi*). Turhuutta! Kaikki on turhuutta ja — turhuuskin turhuutta. (*Ärjähtäen.*) Kuuletteko, turhuuden turhuutta — puh! (*Vali-*

tellen.) Kolme iankaikkista vuorokautta eli siis seitsemänkymmentä kaksi tuntia tässä helvetillisen tuskaisessa tunnelinporaamisessa — —

ROUVA

(nopeasti). Jos ottaisit vielä kolmannen pulverin kiniiniä?

KAUPPIAS

(inhoten). Puh! *(Kiihtyen.)* Tai neljännen annoksen aspiriinia, viidennen viinietikkaa, kuudennen kokaiinia, seitsemännen salipyriiniä — ptyi, puh! *(Valittaen.)* Kulkkuni on kaikesta entisestäkin nielemästäni nahattomana kielestä kitalakeen asti.

ROUVA

(sisäkölle). Herra on nauttinut kaikkea, mitä heikko ihmisymmärrys yllättää. Häntä on voideltu, hierottu, huuhdeltu —

SISÄKKÖ

(niiaa). Niin.

KAUPPIAS

(sisäkölle). Hangattu, hivelty, holvattu, hutjuteltu, penslattu, paahdettu, pehmitelty, paineltu, puristeltu, pyöritelty, puisteltu — puh, huh! *(Onnettomasti.)* Miina, minä olen imenyt itseeni lääkkeitä kuin viikon kuivanut pesu-

sieni. Pullottain pirunpihkaöljyä, tärpättiä, kanverttia, kaneeliöljyä —

SISÄKKÖ

(*niiaa*). Niin.

KAUPPIAS

(*synkästi*). Puuttuu enää vain annos arsenik-
kia tai ruokalusikallinen rotanmyrkkyä.

SISÄKKÖ

(*niiaa*). Niin.

ROUVA

(*nuhdellen*). Tuomas!

KAUPPIAS.

Puh! — Täytyyhän tässä tuhannen tulisessa tuskassa. (*Avutonna.*) Oh, nyt se repäisi taas-
kin. Se kiihtyy. Ystävät, se — ääh, puh, huh —
poraa taas niin — — niin (*polkee jalkaansa*)
pakanattomasti!

ROUVA.

Täytymätön, häpeämätön hammas! (*Rientää
pöydän luo, tempaa sieltä pullon, josta kaataa la-
siin, ja juokсутtaa miehelleen.*) Huuho edes
tällä, Tuomas! Se on kanverttispriitä.

KAUPPIAS

(*ottaa lasin*). Hu — huuhdo! Alkoholoin it-
seni vaikka museomuumioksi, jos se vain var-

masti auttaisi. (*Maistaa lasista.*) Prr! Runollinen nektarin nauttimishetki tämäkin — puh.

SISÄKKÖ.

(*niiaa*). Minun sisareni miehen serkun pojan tyttärellä oli usein tuollainen samanlainen hampaan kolottajainen, jomottajainen, mikä lie ollutkin mato kuin (*niiaa*) herra kauppiallakin. Hän pääsi siitä aina pistämällä porottavaan hampaaseensa piipunihveä. Mitähän jos (*niiaa*) herra kauppiaskin sitä koettelisi?

ROUVA.

Todellakin! Mutta — mistähän me saisimme sitä edes yhden kupillisen? Kauppias ei polta, maisteri käyttää vain savukkeita — ja — — mahtaisikohan sitä olla apteekissakaan?

SISÄKKÖ

(*ajattelemattoman sukkelasti*). Rouva, pehtorihan polttaa piippua! Sain kerran hänen huuliparrastaan — — (*Huomaa puhuneensa liikoja, hölmistyy ja niiaa.*)

KAUPPIAS.

Puh!

ROUVA

(*ankarasti sisäkölle*). Kuinka? Sinä ja pehtori —?

KAUPPIAS

(*koomillisesti*). Pehtori! Pehtori. Pian, pian!
Huh, huh, huh!

SISÄKKÖ

(*pistää pesukannun nopeasti nojatuoliin ja viskaa pyyhkeen permannolle*). Minä haen hänet tänne.
(*Juoksee taustaovesta ulos.*)

ROUVA.

Kuulitko, Tuomas, mitä peliä Miina ja pehtori pitävät meidän selkämme takana? (*Kauppias osoittaa hermostumisen merkkejä.*) Ja juuri, kun sinulla on mitä epäinhimillisimmän hirvein hammastauti. — Annan pehtorille poltettavaksi sinun nimipäiväpiippusi. Tuleehan siitä edes siistimpää ja — siveämpää piipunpikettä. (*Poistuu kauppiaan kamariin.*)

KAUPPIAS

(*naurettavan hullunkurisesti*). Puh!

YLIOPPILAS

(*vastaleivottu valkolakki, tulee oikealta; itsetietoinen ja kaikkea ivaileva keltanokka; mukanaan paksu lääketieteellinen teos*). Vaikka vaeltaisin ukko Hippokrateen keralla aivan lääketaidon alkulähteille, ei kuolevainen katseeni keksi tuohon hammastautiisi sen parempaa ja sukkelam-

paa parannuskeinoa kuin lääkärin ja lujan sorkkaraudan.

KAUPPIAS

(*kärsimättömästi*). Ääh, puh!

YLIOPPILAS.

Kuinka, isä? Ethän sinä vain vapise meidän vanhaa, kunnan kylätohtoriamme?

KAUPPIAS.

Minä — puh — minä en — ääh, puh, huh —

ROUVA

(*palaa kauppiaan kamarista, kädessään pitkä, helmiompeluksilla kaunistettu piippu; on kuullut ylioppilaan ja kauppiaan viime vuorosanat; yhtyy nopeasti keskusteluun*). Niin, isä ei haluaisi mitään ulkonaista, vaan — vaan mieluummin jotakin sisällistä, mikä —

YLIOPPILAS.

Mutta sitähän hän on saanut kaiken aikaa. Hänhän on vetänyt sisäänsä kaikkea kuin pohjaton tynnöri. Minä olisin koko tuosta (*viittaa pöytään ja tuolille*) kiinteästä ja valuvasta mammonasta kuin hyvin lajiteltu rohdoskauppa. Lääkäri oivine ottiminen sen sijaan —

ROUVA.

Niin, niin — lääkärikään voisi tuskin oivine ottimineen keksiä enää mitään. Mutta me koettamme vielä viimeistä keinoa. (*Näyttää piippua.*)

YLIOPPILAS.

Ja aiotte opetella isän kanssa vielä vanhoillanne piipun polttajiksi?

ROUVA.

Ja aiomme antaa pehtorin polttaa vielä kokeeksi piipunhikeä isän ilkeään hampaaseen.

YLIOPPILAS.

Ymmärrän. Hukkuva tarttuu hädässään oljenkorteenkin. Mutta mahtaneekohan isän oleukseen mahtua enää senkään vertaa? Hänhän on lastattu ja ladattu kaulaansa myöten kaikilla mahdollisilla ja kahdellakolmattaosalla mahdottomiakin kiinteitä, läikkyviä ja loiskuvia ajateltavuuksia. Pisarakin lisää vielä ja —

NEITI

(*verevä, vilkas ja veljeään nuorempi tyttö, tulee oikealta, tuoden kookasta höyryävää kulhoa*).
Isä, kas tässä! Litra, pari lihalientä. Sinähän et ole syönyt, et juonut mitään kolmeen vuorokauteen ja menehdyt moisella menolla. Sinun on nautittava tämä nyt heti.

KAUPPIAS.

Minä olen — ääh, puh — minä en ole — ääh,
puh, huh —

YLIOPPILAS.

Noo, mitä syömiseen ja juomiseen tulee, niin isä voi siinä suhteessa kuin rikas mies meihin Lat-saruksiin nähden. Mutta sinun suloisista käytösistäsi hän ottaa kernaasti vielä viimeisen voit-telun ennen yltäkyläisyytensä ylitsekäymistä.

ROUVA

(nuhdellen ylioppilaalle). Lauri! *(Neidille.)*
Niin, isä tuskin jaksaa kestää enää enempiä kuin *(huomaten neidin pahastuvan)* korkeintaan sinun keittämäsi kulhollisen, rakas lapsi. *(Ke-hoittavan pyytävästi kauppiaalle.)* Tuomas!

KAUPPIAS

(ottaa huokaisten neidin tarjoaman kulhollisen.)
Puh! *(Ottaa siitä silloin tällöin kulauksellisen ja laskee sitten kulhon pois.)*

PEHTORI

(saapuu hengästyneenä, sisäkkö kintereillään, taustaovesta. Keski-ikäinen poikamies, laiha, kalpea, puhuu piipittävästi. Hänellä on tapana siirrellä levottomasti jalkojaan ja tuijottaa aja-tellessaan avuttomasti kallella päin kattoon. Ylem-milleen kokee olla hyvin huomaavainen ja kohte-

*lias, tehden sitä varten alinomaisia kumarruksia ja naurettavia käsieleitä. Käyttää kernaasti joistakin romaaneista oppimaansa kaunista puhe-
tapaa, mutta hyvin nurinkurisesti).* Herra kauppias on suvainnut suurimmalla kunnioituksella kutsuttaa minua.

KAUPPIAS

(viittaa puolisoonsa). Puh!

ROUVA.

Pehtorihan polttaa piippua?

PEHTORI.

Niin, rouva, olen, surullista sanoa, sen paheen orja. Huonossa seurassa pienenä poikasena mitä nöyrimmästi oppinut — —

ROUVA

(ojentaa pehtorille piipun). Polttakaa!

PEHTORI.

Ku — kuinka? Rouva suvaitsee laskea mitä kunnioittavimmin leikkiä. Niin paheeni vallassa minä en toki ole, että suvaitsisin savuttaa herrasväkeni hienoimman huoneen.

KAUPPIAS

(kärsimättömästi). Polttakaa, puh!

PEHTORI.

Jassoo — tietysti — mitä kohteliaimmin — koko henkeni voimalla. (*Ottaa piipun.*) Mutta minä en suvaitse käsittää — —

YLIOPPILAS

(*nauraen*). Näytelkää te vain huoletta purkautuvaa Vesuviusta, pehtori. Tarkoituksena on vain kehittää teidän keuhkojenne auliilla avustuksella pikkuisen piipunihveä isäni iankaikkisesti kapinoivan hampaan koloon.

PEHTORI.

Jaahah — vallan kernaasti! Olen mielihyvällä herrasväen kohteliaasti käytettävissä. Mutta — luvallanne — epäilenpä suuresti, onko tämä kunnioitettava keino kaikkein tehoisin herra kauppiaan hampaan koloon.

ROUVA

(*huokaisten*). Me olemme koettaneet jo kaikki muut mahdolliset keinot.

SISÄKKÖ

(*niiaa*). Niin.

YLIOPPILAS

(*sytyttää savukkeen ja antaa tulta pehtorillekin, huokaisee naurettavasti*). Ja yhdeksänkymmentähdeksän prosenttia mahdottomista.

SISÄKKÖ

(*niiaa, huokaisee*). Niin.

NEITI.

Eikä isä voi enää nauttia muuta kuin korkeintaan litrallisen lihalientä.

SISÄKKÖ

(*niiaa*). Niin.

PEHTORI.

Minun äitivainajallani oli pitkin ikäänsä kunnioittavimmin tuollainen tuskallinen hampaan särky. Koeteltuaan mitä nöyryimmästi kaikkia keinoja, turkinpippuria, riienmarjoja, sipulia —

YLIOPPILAS.

Lyhyesti sanoen: pistettyään kaikki hampaan koloonsa —

PEHTORI.

— hän sai vihdoinkin kaikkein kohteliaimmin lääkkeen, joka suvaitsi päästää hänet joka kerta kivusta. En kaikkein kunnioittavimmin tiedä, maksaneeko mainita, mikä se suvaitsi olla. Herrasväki varmaankin nöyryimmästi nauraa sille mitä makeimmin —

KAUPPIAS

(*äreästi*). Minä — ääh, puh —

PEHTORI

(*kauppiaille*). Niin, tietysti, herra kauppiasta mitä kohteliaimmin lukuunottamatta. Se oli sellainen taikalääke, he, he!

NEITI.

Oi, kertokaa, kertokaa!

SISÄKKÖ

(*niiaa*). Hyi! Minun selkäpiitäni suvaitsee karmia mitä kohteliaimmin jo edeltäkäsini.

PEHTORI.

Naapurikylässämme Kiuruvedellä asuu eräs loitsuvaimo.

YLIOPPILAS.

Velhous ja vaimonpuolet liittyvät aina läheisesti toisiinsa.

ROUVA.

Lauri!

NEITI.

Ssss!

PEHTORI.

Hän suvaitsee olla sellainen kaikkein kunnioitettavin kädenkatsoja ja suolojen lukija ja parantelee samalla kaikkein nöyryimmästi kaikenlaisia kipuja ja tauteja joillakin salaisilla ruohoilla ja yrteillä. Häneen minun äitinikin suu-

rimmalla kohteliaisuudella turvautui, ja vaimo antoi silloin hänelle mitä nöyryimmästi pussillisen joitakin jauhoja. Niistä oli suvaittava tehdä sitkeä tahdas ja pistettävä pienen herneen kokoinen pala kaikkein kohteliaimmin kolottavan hampaan koloon.

KAUPPIAS

(*voihkaisten*). Ääh, puh!

SISÄKKÖ

(*säikähtää, niiaa*). He-herra siunatkoon!

YLIOPPILAS

(*sisäkölle*). Varjeluksensa keralla! Mutta Miina rauhoittuu. Pehtorihan puhui vain pienestä herneestä.

SISÄKKÖ

(*niiaa*). Niin.

ROUVA

(*pehtorille*). Ja se auttoi?

PEHTORI.

Kunnioittavimmin joka kerta. Sen jälkeen on moni muukin nöyryimmästi suvainnut käyttää samaa keinoa yhtä menestyksellisesti.

YLIOPPILAS.

Lapsellista!

NEITI.

Mutta hyvin houkuttelevaal!

SISÄKKÖ

(*niiaa*). Niin.

ROUVA.

Luuleeko pehtoori, että tuolta vaimolta voisi saada tuota jauhoa vieläkin?

PEHTORI.

Mitä kohteliaimmin! Mikään ei ole sen helpompaa. Vaimolla on sitä aina valmiina tarvitseville. Naapurikylään ei ole kuin puolisen tunnin matka, autolla vain muutamien minuuttien. Ja onhan sinne kaikkein kohteliaimmin puhelinkin. Olkaa vain hyvät ja suvaitkaa nöyryimmästi soittaa sinne ja käskekää jonkin automiehen lähteä sitä tuomaan tänne — ja herra kauppiaan hammassärky suvaitsee olla tuota pikaa mitä kunnioittavimmin poissa.

ROUVA.

(*kauppiaalle*). Tuomas, kuuletko? Pehtorin vaimon äidillä — äidin vaimolla — äsh — pehtorin vaimolla ja äidillä on ollut pussi —

KAUPPIAS

(*kärsimättömästi*). Ääh, puh, huh! Antakaa minun olla — soittakaa — sanokaa, että minä olen — puh, huh —

NEITI

(*taputtaa käsiään*). Suostuttu! (*Pehtorille.*)
Me siis soitamme —?

SISÄKKÖ

(*niiaa pehtorille*). Niin — minnekä?

PEHTORI.

Kiuruveden kylään, kauppias — tuo vaimo
suvaitsee näet asua kivenheiton päässä erään
sikäläisen kauppiaan puodista — — tunnen
kauppiaan kuin kunnioitettavimman veljeni —
— niin, Kiuruveden kylään, kauppias — kaup-
pias — — odottakaahan — kauppias — no,
mutta — — kauppias — kas, he, he, he, kun se
juuri unohtui, kun olin sen sanomaisillani — —
Muistin sen puoli minuuttia sitten ja nyt se —!
Kauppias — — kauppias — — nimi pyörii
kielelläni — —

YLIOPPILAS.

No, sylkäiskää se jo ulos! Kauppias —? Ka-
toavainen ehkä?

PEHTORI.

Muistan nimen muulloin yhtä hyvin kuin oma-
nikin. Kiuruveden kylään ja kauppias — kum-
mallista! Nimi häipyi ihan odottamatta mie-
lestäni.

SISÄKKÖ.

Kakkinen? Kananen? Kukkonen? Ahveninen?
Kiiskinen? Lahnanen?

NEITI.

Siikala, Kampela, Säynävä, Sulkava?

YLIOPPILAS.

Ankerias, Nahkiainen, Kuoreela, Salakkala,
Sinttinen, Äyriäinen — eikö?

KAUPPIAS.

No, tuleeko siitä joku — puh — tai eikö siitä
tule — puh, huh —? Emmehän me voi soittaa
minnekään, jos emme tiedä, onko hän — puh,
huh — tai joku — huh, huh, puh — —

PEHTORI.

Tuossa tuokiossa, herra kauppias. — Karhunen?
— Ei! Kettunen? — Ei! Sutela — ei, ei!
Mutta tämähän on kaikkein nöyrimmästi omi-
tuinen sattuma. Tunnen miehen jo vuosikau-
sia ja muistin hänen nimensä juuri, kun aion
sitä sanoa — ja silloin se suvaitsee mitä kohte-
liaimmin livahtaa mielestäni —

KAUPPIAS.

Leukala, Hampaala, Koskeva, Kipunen, Tuska-
lainen — puh?

PEHTORI.

Ei, ei! Soittakaa Kiuruveden kylään —

YLIOPPILAS.

Sen teemme jo teidän kehoituksettannekin, kunhan vain suvaitsette mitä kohteliaimmalla nöyryimmäisyydellä sanoa sen merkillisen miehen nimen, kenelle me sinne soitamme.

NEITI.

Niin, Kiuruveden kylässä on kolmattakymmentä kauppiasta, emmekä me voi soittaa jokaiselle erikseen ja kysyä, sattuisiko hänen kauppansa luona asumaan joku taikapusseja valmisteleva velhovaimo.

PEHTORI.

Aivan oikein, neiti — Harakkala — —

ROUVA.

Mehän saattaisimme itsemme naurunalaisiksi.

PEHTORI.

Niin, niin, rouva — Närhinen, Kyyhkynen, Sorsa — ei, ei sinne päinkään! Nimi on kerta-kaikkiaan —

YLIOPPILAS.

Etsittävä etsimällä! Alkakaamme siis ahke-roida nimien kimpussa kukin henkensä koko vauhdilla ja voimalla.

NEITI.

Sievänen, Somanen, Vienola, Sulonen, Solak-
kala, Hentonen, Hymylä, Kainonen, Ihanainen
— eikö?

SISÄKKÖ.

Paksunen, Pulliainen, Pönäkkälä, Rintava, Re-
heväinen, Ruunila, Vahvanen, Vihavainen?

ROUVA.

Lautala, Lasinen, Liinanen, Pullonen, Pumpuli-
nen?

SISÄKKÖ.

Putronen, Vellilä, Rokkalainen, Kauhanen, Ka-
pustala, Hieriläinen, Vispilä, Paistila, Pöysti,
Liemelä, Vanukainen, Ohukainen?

YLIOPPILAS.

Hassula, Hölmönen, Huonomuistinen?

PEHTORI.

Se on — se on — Ah, nyt muistankin! Se on
eläinnimi, jonkin eläimen tai ainakin jotakin
eläintä muistuttava nimi.

NEITI.

No, silloin se on vallan varmaan Lintunen!
Eikö? Sirkkunen sitten —? Peipponen, Hemp-
punen, Hippiäinen, Joutseno —?

SISÄKKÖ.

Varis, Kurkinen, Haukkala, Oravala, Majava?

YLIOPPILAS.

Kivitasku, Raunioruntti, Hömötiainen?

ROUVA.

Perhonen, Pulmunen, Näätälä, Saukkonen, Hilleri, Mursu, Siilänen —?

SISÄKKÖ.

Uuhela, Koiranen, Pässilä, Vuohelainen?

YLIOPPILAS.

Jäärä, Mäkäräinen, Murmeli — —

PEHTORI.

Ei, ei, herra — Sarvela, Surviainen, Myyrä —

KAUPPIAS.

Vaapsahainen, Varsanen — puh, huh?

PEHTORI.

Varsanen — ei, mutta nyt muistan: se oli jotakin hevosmaista, niin, se oli hevosnimi! Olkaa hyvä ja soittakaa Kiuruvedelle kauppias Hippolaiselle — ei, ei hänelle, vaan Heppolaiselle — ei, se ei ollut sekään, vaan varmasti jokin hevosnimi!

SISÄKKÖ.

Hoppulainen sitten?

PEHTORI.

Ei, ei! Se oli — — se oli — — se oli sellainen hyvin tavallinen, hyvin jokapäiväinen ja tunnettu hevosenimi.

YLIOPPILAS.

Tämähän alkaa olla jo mielenkiintoista! Siis — hevosenimet liikkeelle! Ruunala, Tammala, Orilas — eikö vieläkään?

ROUVA.

Hypenius, Pläsilä, Blässar, Brunila?

NEITI

Hästbacka — se oli Hästbacka, eikö totta?

ROUVA.

Ormonde —?

YLIOPPILAS.

Hurra, Eino-Vakaa, Jalo-Kirppulainen tai — Fabritius kerrassaan?

PEHTORI.

Se oli — se oli — sellainen — Tiukunen tai Iukunen, Kuopinen, Vauhkonen — tai jotakin sellaista hyvin hevostaista.

SISÄKKÖ.

Harjanen, Hirnunen, Hurjanen, Häntänen?
Hölkkänen sitten?

KAUPPIAS.

Papurinen — puh?

PEHTOORI.

Ei, ei, herra kauppias — — — Pakarainen,
Pukurainen, Pekunainen, Pikamoinen —

NEITI.

Kannuksela, Virmanen, Varmanen, Rekonen—?

YLIOPPILAS.

Rekivetonen, Likietuinen, Sekarotuinen?

ROUVA.

Setolkkala, Remmilä, Entonen, Lentonen?

SISÄKKÖ.

Emälä, Perälä, Etumus, Takanen, Vakainen,
Ratainen?

KAUPPIAS.

Pomilainen — puh?

SISÄKKÖ.

Konilainen, Komilainen, Komianlainen?

PEHTORI.

Ei, ei, vaan kauppias — kauppias — —

YLIOPPILAS.

Piiskanen, Nelinen, Mäkimys, Päistärikkö, Hevonpää, Vaihtokauppanen?

NEITI.

Hevossaksanen, Ohjainen, Suitsela, Muulinen —

YLIOPPILAS.

(*neidille*). Ha, ha, ha, sehän on aasimaista!
(*Pehtorille.*) Mutta Kantakirjainen, Siitosoriinen — — —

SISÄKKÖ.

Minä tiedän: Sonninen!

YLIOPPILAS.

Tai suorastaan Maatiaisrotuinen, ha, ha, ha!

NEITI.

Piijula, Pokula, Pillomus?

SISÄKKÖ.

Kellokas, Aitomus?

KAUPPIAS.

Ääh, puh — minä puh — ja pehtori — puh —

PEHTORI.

Heti, heti, herra kauppias — Rupukka, Repukka, Rapukka — ei! Minä kyllä puolestani olisin kaikella kunnioituksella — — Hevos-

kärpänen, Täysiverinen —! (*Lyö päähänsä.*)
 No, onpa tämä nyt kerrassaan kummallista!
 Se oli — se oli sellainen hyvin tavallinen, hy-
 vin tutunomainen — Voikkola, ei! Pyöränen,
 ei! Ympyriäinen, Kieriväinen — ei sittenkään!

SISÄKKÖ.

Silppunen, Heinänen, Pärtölä, Roskanen, Hy-
 väruokainen, Huonosyöntinen?

NEITI.

Rattaala, Klippiari, Liisulainen, Kulkunen —?

YLIOPPILAS.

Hyvä herrasväki! Tästä ei päästä ikinä sel-
 ville, ellei lähdetä liikkeelle ihan kysymyksen
 alkuasteesta, tallista. Siis Soimi, Seimi, Ruuhi?

SISÄKKÖ.

Parsi, Päitsi, Kytönen, Marhamintanen —

NEITI

Jouhela, Luimunen, Pelmuri, Puriija, Potkuri —

YLIOPPILAS.

Hokkinen, Kenkänen, Sukkajalkanen —

SISÄKKÖ.

Avosliikkanen —?

KAUPPIAS.

Eeh, puh! En jaksa enää teidän harm — — — oliko se Harmaja, pehtori? — harmillisten hevosnimienne kanssa, puh! Minä — — ääh, puh — menen kamariini siksi ai — — no, Aikalainen sitten? — siksi aikaa, kunnes te satutte sen mu — — Mustonen ehkä? — muistamaan, puh. Ja minä lupaan, sille joka sen nimen ensiksi löytää pal — — Palmikkola? — palkinnoksi sa — no, Savela tai Saverikkonen edes ? — sata markkaa. (*Lähtee kamariinsa, ovella.*) Pu — — Punikkila? — — huh!

YLIOPPILAS

Sehän on lehmän nimi, isä!

KAUPPIAS.

Huh, hu — — Huuhkaja?

NEITI.

Ja se taas linnun nimi, ha, ha!

KAUPPIAS

(*poistuu kamariinsa.*)

ROUVA.

Minun hevosnimeni ovat jo lopussa. Lienee sittenkin paras soittaa tohtorille. Se ei suinkaan ole mikään rik —

YLIOPPILAS

(*pehtorin kimpussa*). Rikkomus, pehtori, tai Rinnuksela?

PEHTORI.

Ei, ei, ei! Ei se ollut sellainen, eikä se ollut oikein tällainenkaan kuin Säkälä, Sukala, Rahtila, Rumpula — — se oli vain tavallinen, ihan tavallinen hevosenimi, jota en nyt suvaitse muistaa tällä hetkellä, en kuolemaksenikaan. (*Syöksyy taustaovesta näyttämöltä.*)

NEITI.

Harmillinen hevosenimi.

YLIOPPILAS.

Ja peijakkaan pehtori.

SISÄKKÖ.

(*niiaa*). Niin.

PIKKU POIKA ja PIKKU TYTTÖ

(*juoksevat »hevosilla» sisähuoneista näyttämölle.*)

POIKA.

Ihahaha, ihahaha, ihaha —

TYTTÖ.

Pruu, ptruu, ptruu —

YLIOPPILAS.

Ihala tai Ihalainen —?

NEITI.

Ptruutula —? (*Rientää ulko-ovelle, huutaa.*)
 Pehtori, pehtori! Oliko se ehkä Ptruutula —
 Ptruu —

YLIOPPILAS

(*ehättää samoin ulko-ovelle, huutaa.*) Tai Ihala-
 la —? Ihalainen —? Ihattila —? No, ihme
 ja kumma!

ROUVA.

(*pojalle ja tytölle*). Lapset, lapset, ssst! Isä ei
 jaksa kuulla meluanne. Menkää pihalle tai
 lastenkamariin.

POIKA.

Minä olen heppä Hörhämä, minä, äiti!

TYTTÖ.

Ja minä setä Pörhämä, minä!

SISÄKKÖ.

(*juoksee taustaovelle*). Pehtori, pehtori. Oliko
 se Hörhämä taikka Hörhäläinen?

NEITI.

Niin, taikka Pörhämä tai Pörhälä?

ROUVA.

(*pojalle ja tytölle*). Niin, niin, mutta menkää
 nyt, olkaa kilttejä. (*Vie lapset mennessään
 vasemmasta ovesta. Ovella.*) Minä soitan kun

soitankin tohtorille. Hän on täällä muutamassa minuutissa. (*Menee.*)

SISÄKKÖ.

No, mikään tavallinen hevosenimi se ei voi olla. Olen minä ollut sen verran hevosten ja hevosmiesten seurassa. Parasta, että lähden talliin ja koetan keksiä sieltä tuolle satamarkkaselle hevosenimeä. (*Poistuu taustaovesta.*)

YLIOPPILAS

(*kävelee edestakaisin*). Kirottua! (*Pysähtyy ikkunan luo ja katsoo siitä.*) Tuo pehtori on itsekin yhtä hölmömainen kuin hänen hevosnimensäkin. Siellä hän kävelee pihamaalla, huijaa käsiään ja puhelee itsekseen.

NEITI.

(*istuutuu*). Masentavaa. Minä olen vallan väsynyt tuon toivottoman nimen takia. Ol-lakin ihmisellä niin typerä ja tompelimainen nimi!

YLIOPPILAS

(*alkaa taas kävellä permannolla*). Ässh, sanos muuta, ystäväiseni! Niin suorastaan elukkamainen nimi. (*Hetken vaitiolon jälkeen.*) Parasta, että aloitamme aapisen aakkosista. Siis ensin A. Aatula, Atula, A —

NEITI

(*syöksähtää seisaalleen*). Alopaeus — eläinlääkäri!

YLIOPPILAS.

Aah! (*Juoksee kilpaa neidin kanssa ikkunan luo, jossa hetken sysivät toisiaan. Avaa ikkunan ja huutaa.*) Pehtori, pehtori! (*Hermostuneesti.*) Äsh, hän ei näe eikä kuule. (*Sisarelleen.*) Tosinhan Alopaeus ei ole mikään hevosen nimi, yhtä vähän kuin Apilaskaan —

NEITI

(*vetäytyy ulommaksi ikkunasta, huokaisee*). Niin. (*Harmistuneesti.*) Ajatteles! Niin houkutteleva tilaisuus tutustua tuollaiseen velhovaimoon — ja tuo pehtori hölmö pilaa siten kaikki. (*Istuutuu.*) Harmillista!

YLIOPPILAS.

(*jalkaa polkien*). Suorastaan kiusallista. Tuhannen tur — —

SISÄKKÖ

(*pistää päänsä taustaovesta*). Turunen tai Turpeinen se ei kuulu olevan. Kysyin juuri pehtorilta. Muistin ne pihalla olevista Turun kärkyistä. (*Vetäytyy pois.*)

NEITI.

Tämähän on suorastaan na — —

SISÄKKÖ

(*pistää vielä päänsä ovesta*). Nappulaisen ja ja Nappulaisen minä myös jo kysäisin.

NEITI.

— — naurettavaa!

ROUVA

(*tulee vasemmalta*). Tohtori lupasi tulla tuossa tuokiossa. Hän oli lähdössä juuri vaunuillaan sairaskäynnille, kun —

YLIOPPILAS

(*neidille*). Vaunut me olemme unohtaneet kerrassaan! Esimerkiksi Vaunula? (*Juoksee ikkunaan, huutaa.*) Pehtori, pehtori!

ROUVA.

Yhäkö te sitä kiusallista hevosenimeä vain haette? Siistisitte ja sukisitte sen sijaan hieman tätä salia.

NEITI

(*syöksähtää seisaalleen*). Sinäpä sen sanoit, äiti! (*Ylioppilaalle.*) Sukanen!

YLIOPPILAS

(*neidille*). Niin, taikka Sutinen. Tosin se on hieman harvinaisuus hevosenimeksi, mutta —

NEITI

(*ylioppilaalle*). Voisi se olla Supinenkin.

YLIOPPILAS.

Taikka Supila. (*Huutaa ikkunasta.*) Pehtori!
Oh, hän on poistunut pihalta.

ROUVA

No, mutta ajatelkaahan nyt. Tohtorin ajokas voi olla minä hetkenä hyvänsä pihalla ja te vain — —

NEITI.

Ajokasta me arvasimme jo äsken, äiti.

ROUVA.

Elsa, minähän puhun tohtorin Vihurista —

YLIOPPILAS

(*neidille*). Lieneekö Vihuri jo ollut esillä? Siitähän voi johtaa Vihurisen, Vihurilan, Vihulan, Vilhusen — —

ROUVA

(*rientää ikkunan luo*). Katsokaa, tohtori saapui hevonen vallan vaahdossa.

NEITI

(*ylioppilaalle*). Mutta Vaahtolainen?

YLIOPPILAS.

Niin tai Vaahdeikko, Vaahterikko —

NEITI.

Taikka vain pelkkä Vaaher, ha, ha!

YLIOPPILAS

(*huutaa ikkunasta*). Peht —

ROUVA.

Lapset, lapset! Heittäkää jo tuo hevosenimi rauhaan. Isän hammassärky päättyy pian ilman tuota harmillista nimeäkin.

YLIOPPILAS.

Ha, ha, ha! Viktoria, voitettu! Sehän on Harmainen. Naapurikylähän vallan vilisee Harmaisia. Minä olen vakuutettu. Elsa — — Pehtori, pehtori! (*Syöksyy taustaovelle, mutta törmää siellä päistikkaa saapuvaan tohtoriin.*) Ah!

TOHTORI

(*vanha, herttainen silmälasiherra, tulee laukuineen*). Kas, nuori herra! Anteeksi aiheuttamani yhteensattuminen, he, he, he.

YLIOPPILAS

(*peräytyy, kumartaa*). Hyvä setä Harmainen — minä tarkoitan Harvinainen — tai oikeammin, että oli Harmilainen —

TOHTORI

(*taputtaa häntä olalle, nauraa*). No, no — pikku pusku vain! Älä välitä siitä. (*Astuu peremmälle, panee hattunsa ja laukkunsa pois.*) Hyvää päivää, arvoisa rouva. (*Tervehtii.*) Ja pikku neiti kummityttärenikin. Yhä vain terve ja kukoistava.

NEITI

(*tervehtii*). Pä — Pärskyväinen — — setä
Pä — Päkiäinen —

ROUVA

(*ylioppilaalle ja neidille*). No, mutta, lapset. tulkaahan nyt järkiinne jo. (*Tohtorille.*) Katsokaas, he ovat koettaneet arvata erästä nimeä, jotakin karjamaista —

NEITI.

Hevosmaista, äiti.

YLIOPPILAS

(*tohtorille*). Niin, me koetamme todellakin keksiä erästä perin konstikasta ja sangen sala-peräistä hevosnimeä, ja sentähden, setä — (*Neidille.*) Hirnulainen — onko Hirnulainen jo kysytty?

TOHTORI.

He, he, he! Te taidatte olla kaikki kuin noiduttuja tuon hevosnimen vuoksi. Rouvakin äsken puhelimesta —

ROUVA.

Kuinka? Minäkö? Puhelimessa —?

TOHTORI.

Kutsuite minua koko ajan Pollelaksi, he, he, hel

ROUVA.

Herra tohtori — minä olen vaipua häpeästä maan alle. Minä tarkoitin tietysti Poleenia —

TOHTORI.

Hauska ajatussekaannus, he, he, he. Pihalla puhuttelin pehtorianne, ja hän nimitteli minua tohtori Loimilaksi, Loikkalaksi tai Lento-laksi, he, he, he.

ROUVA.

Se on tuon harmillisen hevosenimen vuoksi. Minä —

TOHTORI.

No, no, minä kuuntelen tämän hauskan historian myöhemmin, he, he. Mutta menkäämme nyt potilaamme luo. Hän kai ähkii ja puhkii hampaansa kanssa kamarissaan, arvaan?

NEITI

(hiljaa ylioppilaalle). Voisi se olla Ähkyläkin.

ROUVA

(tohtorille.) Niin, siellä hän on hieman lepäämässä. Hän, raukka, onkin tuskin kolmeen

vuorokauteen saanut tuolta hirveältä hammas-
taudiltaan hetkenkään lepoa. Me olemme pan-
neet siihen jos mitä —

TOHTORI

(rouvalle). Sen arvaan. Mutta suotta hän moi-
sen taudin takia vuorokausia valvoo. Me pois-
tamme hampaan parissa kolmessa sekunnissa.
*(Lähtee rouvan keralla oikealle, kauppiaan ka-
mariin.)*

YLIOPPILAS

*(harmissaan äskeisestä kohtauksesta, tausta-
ovella polkee julkaa)*. Satatuhatta sarvipäistä
sa — mutta Satulainen! *(Neidille.)* Kysyt-
tiinkö pehtorilta jo Satulaista?

NEIDI.

Ei, se on vallan unohtunut! Mutta jospa se
olikin Satulainen! *(Juoksee taustaovelle. Huu-
taa.)* Pehtori, pehtori!

PEHTORI

*(on ollutkin jo sisään tulossa, sisäkkö kintereil-
lään. Astuu onnettoman näköisenä itseksään mu-
misten ja kädellään tunkeilevaa sisäkköä torjuen,
näyttämölle).*

SISÄKKÖ

(pehtorin kimpussa). Rehunen, Silpukka, Ol-
kinen, Ruumeninen, Lapioinen, Tunkiola, Kui-

vio, Luontinen, Tallintakainen, Sahajauhoi-
nen —

YLIOPPILAS ja NEITI

(*hyökkäävät pehtorin kimppuun*). Satulainen?
Sapuskainen? Latuskainen? Raudusmainen?
Ratastainen?

PEHTORI.

Ei, ei, ei, ei! — Se oli — se oli, herra Jumala!
Soittakaa Kiuruvedelle kauppias — kauppias
— kauppias—

YLIOPPILAS

(*polkien jalkaa*). Mutta nimi, nimi, nimi,
nimi! No, kauppias —?

PEHTORI

(*avuttomana leperrellen*). Niin, niin, kaikella
kunnioituksella kauppias — kauppias — kaup-
pias —

YLIOPPILAS, NEITI ja SISÄKKÖ

(*hyökkäävät hänen kimppuunsa, yhtä aikaa
sekavana sorinana*). Valpuri, Hilpuri, Vilpuri,
Irnula, Kirmala, Virmala, Repukka, Hepukka,
Hopukka, Kopukka, Lupukka, Löttönen, Pur-
tonen — —

ROUVA ja TOHTORI

(*tulevat oikealta*).

ROUVA.

No, mutta —!

TOHTORI.

Täälläkös vasta sota on, he, he, he. Ja kaikki pehtori paran kimpussa! Varmaankin taas se hevosnimi?

PEHTORI.

(kumartaa ja levittää naurettavan avuttomasti käsiään). Niin, herra tohtori. Se harmillinen hevosnimi!

TOHTORI.

He, he, he. Mutta hevosnimestä puhuen, olkaapa, pehtori, hyvä ja heittäkää minun hevoseni eteen kapallinen kauroja. Se eläinparka sai lähteä kesken apettaan ja — —

PEHTORI.

(tuijottaa silmät suurina ja suu ammollaan hämmästyneenä tohtoriin). Kauranen! *(Syöksee suin päin oikeanpuoliselle ovelle, lennättää sen auki ja huutaa.)* Herra kauppias, herra — — se oli Kauranen, kauppias Kauranen! *(Näyttämöllä olijoille.)* Hyvä herrasväki, soittaa Kauravedelle kauppias Kauraselle, hi, hi, hi.

KAUPPIAS

(tulee kamaristaan; on heittänyt päänsä ympärillä olleen huivin ja säteilee poistuneen kivun tuottamasta ilosta.) Myöhäistäl Me emme tarvitse enää teidän harmillista hevosnimeänne. Sillä kipeä hammas on — *(näyttää)* tässä.

HÄMEENLINNA 1927
ARVI A. KARISTO OY:N KIRJAPAINO

161. *Alpi*, Työ ja rakkautta. 1-n. aatenäytelmä, 5 h. 2. painos. 4 mk.
 163. *Wuori*, Basilleja. 3-n. huvinäyt., 10 h. 2. painos. 7 mk.
 166. *Halme*, Uhri. 3-n. murhenäyt., 7 h. 2. painos. 4 mk.
 171. *Kivi*, Koivulan kihlajaiset. 1-n. kansann., 10 h. 2. painos. 4 mk.
 173. *Halme*, Ennustus. 1-n. huvinäyt., 6 h. 2. painos. 4 mk.
 174. *Halme*, Naimisiin. 1-n. huvinäyt., 6 h. 2. painos. 4 mk.
 175. *Veijola*, Nuori luotsi. 4-n. kansannäyt., 17 h. 3. p. 4 mk.
 177. *Halme*, Turmaa. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 8 mk.
 178. *Alpi*, Alma raukka. 1-näyt. ilveily, 4 h. 2. painos. 4 mk.
 179. *Larin-Kyösti*, Sällin selkkauksia, 1-n. huvin., 6 h. 2. painos. 2 mk.
 181. *Halme*, Kyöpeli. 1-näyt. huvinäyt., 8 h. 2. painos. 4 mk.
 183. *Selja*, Lammasta kaivossa. 1-n. huvinäyt., 4 h. 2. painos. 4 mk.
 185. *Alpi*, Turkki tulee! 1-n. huvinäyt., 5 h. 2. painos. 4 mk.
 190. *Halme*, Aamukellot. 1-n. yhteiskuntanäyt., 7 h. 2:50.
 191. *Sarakorpi*, Kolmen Jussin naimahommat. 3-n. hn., 9 h. 4 mk.
 193. *Luomanen*, Täti väkeä. 1-näyt. pila. 6 h. 2. painos. 3 mk.
 195. *Jääskeläinen*, Kun naiset miehistyvät. 1-n., 9 h. 2. painos. 3 mk.
 196. *Voikoski*, Akkavalta. 1-n. huvinäyt., 5 h. 3. painos. 4 mk.
 197. *Luomanen*, Lauvantai-ilta. 1-n. pila. 10 h. 2. painos. 5 mk.
 198. *Luomanen*, Kun kyöpelinkellot ne soivat. 1-n. huvin., 10 h. 5 mk.
 199. *Luomanen*, Emännän salaisuudet. 1-n. huvin., 5 h. 2. p. 3 mk.
 200. *Alpi*, Rantalassa. 3-n. kansannäyt., 11 h. 3. painos. 4 mk.
 201. *Jääskeläinen*, Miljoona-arpaa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 2. painos. 1:50.
 202. *Halme*, Purimossa. 5-näyt., 16 h. 3. painos. 6 mk.
 203. *Halme*, Murtuneita. 4-näyt. draama, 6 h. 5. painos. 8 mk.
 204. *Vuoritsalo*, Junassa. 1-n. huvinäyt., 14 h. 3 mk.
 205. *Alpi*, Väkevämmän tiellä. 3-n. murhenäyt., 8 h. 3. painos. 5 mk.
 207. *Tolonen*, Voi teitä keltomattomat! 3-n., 12 h. 2. painos. 5 mk.
 208. *Wuorelainen*, Talouskoulussa. 1-n. pila, 10 h. 3. painos. 4 mk.
 209. *Selja*, Siemenperunat. 1-n. huvinäyt., 3 h. 2. painos. 3 mk.
 210. *Halme*, Kosken tarina. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
 211. *Halme*, Mestari Garp. 1-n., 6 h. 2. painos. 2 mk.
 212. *Halme*, Egyptin pimeys. 3-n., 11 h. 3. painos. 6 mk.
 213. *Halme*, Esa Pöllönkorpi. 3-n., 9 h. 3. painos. 4 mk.
 214. *Halme*, Pöllönkorven naamiaisyo. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
 215. *Halme*, Kaksintaistelu. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
 216. *Halme*, Seuranäyttämöopas. 3. painos. 3 mk.
 217. *Halme*, Nainen sen tietää. 3-n., 3 h. 4 mk.
 218. *Saarenmaa*, Kyllikki ja Lemminkäinen. 2-n., 5 h. 2 mk.
 219. *Saarenmaa*, Ilmarinen ja Pohjolan nuorempi neito. 2-n., 14 h. 3 mk.
 220. *Saarenmaa*, Aino. 2-näyt. Kalevala-näytelmä. 9 h. 3 mk.
 221. *Saarenmaa*, Juhannuksena. 2-näyt. kansannäytelmä, 11 h. 3 mk.
 222. *Halme*, Kuningas Teivas, Pirkkalan valtiat. 4-n., 5 h. 5 mk.
 223. *Kosonen*, Sovintojako. 1-n. huvinäyt., 11 h. 3 mk.
 224. *Kosonen*, Herra puheenjohtaja. 3-n. huvinäyt., 13 h. 6 mk.
 225. *Kaste*, Vuoroin vieraisissa. 1-n. pila, 6 h. 3 mk.
 226. *Kytömaa*, Kolmiliitto. 1-n., Kotimaiseksi Viikoksi. 6 h. 4 mk.
 227. *Kosonen*, Aviomiehen osa. 3-näyt. ilveily, 13 h. 5 mk.
 228. *Kosonen*, Lepokoti Rauha. 1-näyt. pila, 7 h. 3 mk.
 229. *Kosonen*, Kasarmin pihalla, 1-näyt. pila, 4 h. 4 mk.
 230. *Halme*, Harjoitushetki Himppulassa. 1-näyt. pila, 6 h. 3 mk.
 231. *Pihlaja*, Valheen kengillä. 3-näyt. ilveily., 9 h. 5 mk.
 232. *Kosonen*, Valkea uhri. 2-n. isänm., 5 h. 5 mk.
 233. *Halme*, Korpi nukkuu. 1-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
 234. *Halme*, Korpi herää. 1-n., 6 h. 2. painos. 4 mk.
 235. *Halme*, Korpi nousee. 1-n., 7 h., 2. painos. 4 mk.
 236. *Halme*, Korpi liikkuu. 1-n., 7 h. 2. painos. 4 mk.
 237. *Kainulainen*, Umpulan urheilijat. 2-n. huvinäyt., 10 h. 4 mk.

238. *Korplinnu*, Punaiset housut. 3-näyt. ilveily, 9 h. 4 mk.
239. *Wuori*, Korkea oikeus istuu. 1-n. ilveily, 12 h. 4. painos. 4 mk.
240. *Wuori*, Vuoksen varrella. 1-n. kansannäyt., 7 h. 2. painos. 6 mk.
241. *Wuori*, Valekuollut. 3-näyt. ilveily, 6 h. 2. painos. 8 mk.
242. *Wuori*, Pappilan tuvassa. 1-näyt. huvin., 6 h. 5. painos. 5 mk.
243. *Wuori*, Veri on vettä sakeampi. 2-näyt., 6 h. 2. painos. 7 mk.
244. *Wuori*, Savon sydämessä. 3-n. huvinäyt., 10 h. 8. painos. 8 mk.
245. *Wuori*, Ryöstö. 5-näyt. näytelmä, 16 h. 3. painos. 7 mk.
246. *Wuori*, Nahkpoikia. 4-näyt. kansannäyt., 16 h. 2. painos. 8 mk.
247. *Alpi*, Uhrilmmas. 1-näyt. huvinäytelmä, 4 h. 5 mk.
248. *Bergroth*, Oikea morsian. Palkittu 2-n., 5 h. 8 mk.
249. *Virvatuli*, Varastettu polkupyörä. Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
250. *Salminen*, Eräänä yönä... Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
251. *Voipio*, Elämä elämästä. Palkittu 1-n., 7 h. 8 mk.
252. *Sahlstén*, Kansan ystävä. Palkittu 2-n. näyt., 8 h. 8 mk.
253. *Roos*, Inkerin kesäloma. 3-n. huvinäyt., 9 h. 8 mk.
254. *Roos*, Pyhäaamu Anttilan pihalla. 1-n., 7 h. 5 mk.
255. *Laurila*, Ennen saunaa. 1-n. huvinäyt., 6 h. 5 mk.
256. *Pelkonen*, Fordi. 1-n. huvinäyt., 4 henkilöä. 5 mk.
257. *Pelkonen*, Maalainen markkinoilla. 1-n. huvinäyt., 5 h. 5 mk.
258. *Kainulainen*, Renk' Kallen urotyö. 3-n. huvin., 5 h. 10 mk.
259. *Kainulainen*, Yön ritari. 3-n. näyt., 6 henkilöä. 10 mk.
260. *Walakorpi*, Kaltevalla pinnalla. 3-n. kansann., 6 h. 10 mk.
261. *Visuri*, Perjantai 13 päivä. 1-n. suojelusk.-n., 7 h. 5 mk.
262. *Pekkarinen*, Polkkatukka. 1-n. huvinäytelmä, 5 h. 6 mk.
263. *Halonen*, Poliitiikkaa ja taktiikkaa. 1-n. ilveily, 6 h. 5 mk.
264. *Haapanen*, Niin kävi kuin pitikin. 1-n. näyt., 7 h. 6 mk.
265. *Pekurinen*, Viidenkymmenen villitys. 1-n. pila, 5 h. 5 mk.
266. *Risku*, Sittenpä sen näkee. 2-n. kansannäyt., 8 h. 6 mk.
267. *Selja*, Vihkimäleninki. 2-n. näytelmä, 6 h. 6 mk.
268. *Simelius*, Tunnustus. 1-n. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
269. *Puljava*, Kosioretki. 1-n. huvinäyt., 4 h. 5 mk.
270. *Kuusikko*, Aavasaksalla. 1-n. kansannäyt., 10 h. 8 mk.
271. *Halonen*, Mariana. 1-n. näytelmä, 4 henkilöä, 5 mk.
272. *Pausama*, Sulhaset. 1-n. huvinäyt., 7 henk. 5 mk.
273. *Atra*, Huvitoimikunnan huolia. 1-n. pila, 9 h. 6 mk.
274. *Kotkanpää*, Isäntien markkinamatka. 2-n. hn., 17 h. 7 mk.
275. *Pelkonen*, Salapoliisi. 1-n. pila, 4 henk. 5 mk.
276. *Höylä*, Hän ja hänen pehtoorinsa. 2-n., 5 h. 6 mk.
277. *Siirilä*, Se suomalainen sisu. 1-n. ilveily, 6 h. 6 mk.
278. *Sahlstén*, Väärillä keinoilla. 2-n. kansann., 10 h. 7 mk.
279. *Pelkonen*, Kohtalon sormi. 1-näyt. pila, 4 henk. 5 mk.
280. *Selja*, Äiti kulta. 2-näyt. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
281. *Ahola*, Ilvesojan Joosen kasvatit. 2-näyt., 6 h. 6 mk.
282. *Sjöman*, Luonnonparantolassa. 3-n. huvinäyt., 10 h. 7 mk.
283. *Nieminen*, Umpimähkään. 3-n. huvinäyt., 9 henk. 8 mk.
284. *Sahlstén*, Serkku. 3-n. huvinäyt., 8 henk. 9 mk.
285. *Pellinen*, Kuuromykkä tati. 2-n. huvinäyt., 5 h. 6 mk.
286. *Voutilainen*, Kadonnut testamentti. 2-n., 5 henk. 5 mk.
287. *Hästesko*, Reilut pelkurit. 1-n. näyt., 9 henk. 6 mk.
288. *Anttila*, Sama vanha juttu. 1-n. pila, 5 henk. 5 mk.
289. *Halme*, Onnen veräjä. 3-näyt. huvinäyt., 6 h. 8 mk.
290. *Wammaskoski*, Vaihdettu morsian. 2-n. hn., 5 h. 6 mk.
291. *Pellinen*, Hukkaantunut seteli. 1-n., 5 h. 6 mk.
292. *Palmroth*, «Kuulkaas, Bakkelin!» 3-n. farssi, 8 h. 10 mk.
293. *Halme*, Kaksi lupausta. 3-näyt., 6 henk. 10 mk.
294. *Rissanen*, Hevosnimi. 1-näyt. ilveily, 7 henk. 7 mk.